

ταῦτα ἐν Ἀμερικῇ εὐρίσκονται καὶ σώζονται αἱ μεγαλεί-
 τεραι μαρτυρίαι τῆς βιώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἵππου.
 Κατὰ τὴν Ἑωκαινὴν τριτογενῆ περίοδον τοῦ κόσμου
 ἀπαντῶμεν τὸν ἀρχαιότερον τοῦ ἵππου τύπον μικρὸν τι δια-
 φέροντα ἄλλων σημερινῶν τύπων ζωϊκῆς ὑπάρξεως, πέντε
 φέροντα τοῖς ποσὶ δακτύλους. Μετὰ ταῦτα ἀπαντῶμεν αὐ-
 τὸν ἐν ἄλλῃ σκηνῇ ὑπάρξεως τέσσαρας μόνον ἔχοντα ἢ
 κνημία καὶ ἡ ὠλένη, τὸ ἀντικνήμιον καὶ ἡ πόρπη ἦσαν
 τότε ὅσῃ διακακριμμένα. Μεταβαίνομεν εἶτα εἰς τὸν χρό-
 νον καθ' ὃν ὁ ἵππὸς εἶχε μόνον τρεῖς καὶ τέλος ὅταν ἔσχε
 μόνον ἓνα, ὅταν ἡ κνημία καὶ ἡ ὠλένη συνωστεύθησαν εἰς
 ἓν ὅστυν. Πάντες οὗτοι οἱ βαθμοὶ τῆς ἀναπτύξεως ἀνι-
 γνεύθησαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Μάρς, οἱ δὲ τύποι συνηρμό-
 σθησαν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ζώου ὡς ὅταν ἔζη, καὶ ἐξετα-
 σθέντες ἀκριβῶς ὑπὸ τοῦ Οὐξλεκ, ἐγένοντο παραδεκτὰ ὑπὸ
 τοῦ φωστῆρος ἐκείνου τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ὡς ἀναμ-
 ρισθῆντος ἀπόδειξις τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐξελιγμοῦ.

Νῦν δὲ, ἐὰν οἱ τύποι τῆς ζωῆς τῶν κατωτέρω ὄρυκτῶν
 λευψάνων ἀνεπτύχθησαν ἐκ προγενεστέρων ἄλλων τάξεων,
 ἐὰν ὡς ἤδη εἶπομεν καὶ ἐδείξαμεν, ἡ βαθμιαία τοῦ ἵππου
 ἀνάπτυξις δύναται νὰ ἀνιγνευθῇ, ἐὰν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
 οἱ ἐκλείψαντες γονεῖς τῆς καμῆλου ἀνεκαλύφθησαν καὶ
 οὗτοι, καὶ ἐὰν περιπλέον διαδεικνύωνται καθεκάστην τεκ-
 νήρια ἐνότητος κατ' ἄλλας διευθύνσεις, νομίζομεν τότε
 ὅτι κάποιον τοῦλάχιστον σέβας ὀρεῖται τῇ Δαρουινίῳ
 θεωρίᾳ!

Βλέπομεν σήμερον τὸ ἔρπετόν ἐξ ἑνὸς καὶ τὸ πτηνὸν
 ἐξ ἑτέρου. Ἐν τούτων ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ἢ κινεῖται νο-
 ῶδῶς πρὸς τὰ πρόσω, ἐνῶ τὸ ἕτερον ἵπταται εἰς τὸν ἀέρα
 ἕρπον ἡμᾶς διὰ τοῦ μελωδικοῦ αὐτοῦ ἄσματος ἴσως τι-